

110

1/10/2022

JUBILEUM SBORU
BRNO - STŘEDNÍ 10

"Pane, ke komu bychom šli?"
Jan 6:68

brno-stredni.casd.cz

DOPISY KAZATELŮ

PŮSOBÍCÍCH VE SBORU CASD BRNO – STŘEDNÍ
V LETECH 2012-2022

Jan Dymáček

(2011 - 2015)

*Milí sourozenci v Pánu Ježíši,
milé sestry a milí bratři v brněnském sboru,*

vím, že společně vzpomínáme na posledních 10 roků 110leté historie sboru, ale já se musím vrátit ještě o 55 roků zpět. To jsem začal pravidelně chodit právě do tohoto sborového společenství. Zde jsem trávil hezké chvíle s mládeží, zde jsem byl vyučován biblické pravdě a pokřtěn, zde jsme měli s manželkou Vojtěškou svatbu, zde jsem se učil práci v církvi, a také zde mě Bůh vedl k tomu, abychom s manželkou nastoupili do kazatelské práce. To byl rok 1983.

Vrátil jsem se po 28 letech jako kazatel a strávili jsme zde spolu s manželkou nádherné 4 roky. Můj častý komentář byl, že se zde cítíme jako v ráji. Úžasné přijetí od všech členů sboru, skvělá spolupráce se všemi činovníky, se kterými jsem měl možnost spolupracovat, přátelskost, ochota podat pomocnou ruku, ochota sloužit, zapojit se do života sborového společenství, rozumné nahlížení na eventuální překážky, které život standardně přináší a mohl bych pokračovat dál a dál. A to je to velmi charakteristické, čím se tento sbor projevuje. To je totiž prostředí, do kterého lidé rádi chodí a také rádi zvou a přivádí svoje přátele. Každý příchozí je tam vítaný a může tam najít svoje místo. Starším věkem je také různým způsobem jasně dáváno najevo, že patří do společenství. A opět bych mohl pokračovat. Jsem přesvědčen, že to všechno bylo také jedním z důvodů, proč jsem měl tu možnost setkávat se nad Biblií s řadou mladých i starších lidí, a nakonec mít tu přednost je také pokřtít.

Když člověk v tomto ovzduší žije dlouhou dobu, zvykne si a postupně to pokládá za samozřejmost. Dokonce už mu to ani nepřijde, že tomu tak je. Není to ale dobře. Když jsme se s manželkou po 28 letech vrátili, cítili jsme tuto atmosféru a ono přijetí. Co se týká objemu práce a času při práci stráveném, v tom nebyl rozdíl od mého předchozího zařazení. Ale stresy, napětí a emocionální vytíženost, to všechno pominulo. Vzájemný přístup bratří a sester, prostě atmosféra sboru, to bylo to, co mne přivedlo k myšlence, že se cítím jako v ráji. A jsem přesvědčen, že 4 roky je dosti dlouhá doba, abych mohl toto tvrdit. Buďte za tuto atmosféru vděční, nenechte si ji vzít, spoluvytvářejte ji i nadále. Je to důležité, protože v tlaku a shonu, který každý z nás prožíváme, potřebujeme ostrov klidu, porozumění, duchovního nasycení a povzbuzení.

A tak kdybych měl něco sboru přát do budoucna, potom zachovat to, co vytváří přitažlivé prostředí pro kohokoliv, kdo do společenství sboru přijde. Ať je vám všem Bůh nápomocen a žehná vám jak ve sborovém, tak i v osobním životě.

*Jan Dymáček,
stále se cítící být Brňákem*

Vlastimil Fürst

(2015 - 2021)

Oficiálně začalo období mého působení ve sboru na Střední na konci června roku 2015, ale prakticky mi bratr Jan Dymáček předal sbor Střední až počátkem září. Začalo mé přivykání si rytmu života sboru, který se v leccěms lišil od míst, kde jsem působil.

Nejen, že byl největší, ale měl velice dobře zaběhlý systém práce výboru sboru a výborů hlavních sborových oddělení. Znamenalo to sice častější účast na jednání těchto pracovních skupin, ale také to zjednodušovalo a zrychlovalo všechna jednání. Práce kazatele a život sboru se neobejde bez určité byrokracie. Možná vás to překvapí, ale pro mne bylo těch šest let zde v Brně právě díky systému, který v tomto sboru funguje, byrokraticky nejsnadnější.

Ted' bych tu mohl uvést obsáhlý přehled všeho, co jsme společně udělali. Toho, co se povedlo, ale i spousta toho, co se nevydařilo tak, jak jsme plánovali. Raději se však s vámi podělím o to, jak jsem se naučil vnímat náš sbor.

Určitou výhodou bylo, že jsem tu kdysi studoval vysokou školu a byl pět let součástí našeho sboru. Když jsem se po třiceti letech stal znovu členem našeho sboru, zjistil jsem, že je tu spousta nových tváří, ale také dost těch, které jsem si pamatoval.

Složení sboru se hodně změnilo, ale nezměnila se jeho jedna zvláštní jedinečnost. Jsme velmi početné společenství, což vede k tomu, že ten, kdo to potřebuje, zde může využívat určitou anonymitu. Těchto členů, kteří jsou spíše introverti, je hodně. Jsou tu spokojení, protože se v tom množství lidí "ztratí". Někomu může naše společenství připadat trochu chladné nebo neosobní. Přitom každý, kdo touží prožívat přátelství, je tu najde, pokud hledá a něco pro to sám i udělá.

Celých šest let jsem obdivoval, jak nám náš Spasitel pomáhal, abychom se vždy v tomto rozmanitém množství členů dokázali domluvit a dát prostor těm, kdo chtěli sloužit svými dary. S tím souvisí i to,

že se nám dařilo tlumit některé snahy zasít tu různá "učení", která vypadají přitažlivě, duchovně a svatě, ale všude tam, kde dostanou prostor, jen zaplevelí společenství a někdy ho i zcela udusí.

Ještě něco musím vzpomenout. Byl jsem vám všem vděčný za vaši ochotu pomoci těm, kdo se dostali nejen do hmotné nouze, ale zvláště těm, které dostal do problémů hřích. Jsem rád, že tu nemáme potřebu tyto lidi trestat, ale nabízíme jim pomoc. Pokud o to stojí, vždy tu najdou někoho, kdo si sám prošel něčím podobným a má pro ně proto nejen pochopení, ale může jim pomoci na jejich cestě zpět.

Střední je sbor, do kterého se nemusím bát pozvat své sousedy, známé a přátele. To je něco, co nemohu říci o každém sboru, ve kterém jsem během svého života působil.

Co bych přál tomuto sboru do budoucna? Abychom:

- *byli i nadále společenstvím, které nabízí pestrou a širokou paletu různých aktivit a aby u nás byl vždy někdo, kdo si všimne nově příchozích,*
- *si vážili všech, kteří jsou ochotní sloužit těmi dary, které dostali od našeho nebeského Otce,*
- *se tu měli rádi, bylo nám tu dobře,*
- *si uměli v láce vyříkat i nepříjemné věci, které by nám mohly bránit na naší cestě do nebeského království - do sboru Ježíše Krista.*

Vlastimil Fürst

Petr Rohan

(2021 - ...)

Sestry a bratři sboru Brno Střední,

byl jsem požádán, abych zhodnotil podobně jako moji kolegové dobu svého působení v našem sborovém společenství a musím přiznat, že tento úkol pro mě není vůbec snadný, neboť je to "jen" rok od chvíle, co jsem se nastěhoval a tím pádem velice krátký čas, aby člověk cokoliv hodnotil.

Nicméně, zadání je jasné, a tak se i já o krátkou reflexi s určitými rozpaky pokusím. Předně chci říct, že své přemístění do Brna na Střední vnímám jako Bohem vedené a načasované, neboť jak se během uplynulého roku mého působení ukázalo, máte tu velký potenciál v dětech a mladých rodinách, kterým vzhledem k mému věku, rodinné situaci a snad i některým specifickým obdarováním byla, a ještě může být má služba užitečná.

Uplynulý rok mého působení zde byl silně spojen se službou v místním klubu Pathfinder, na jehož vedení bych se i do budoucna rád podílel společně se svou manželkou. Vedle dětí a mladých rodin jsou však jistě i další oblasti sborového života, kam bych chtěl napřít své úsilí a kde vnímám jistý potenciál. Například jsem velice vděčný za rozvíjející se službu mládeži, osamělým lidem a určitě by stálo za to popřemýšlet i o budoucnosti práce se střední a starší generací. Výzev je mnoho a cíl jeden. Cílem je otevřený sbor, který funguje jako tělo, sbor spojený sítí hlubokých, a nikoliv povrchních vztahů, sbor, kde nikdo není jen divákem, konzumentem, občasným návštěvníkem, ale každý je aktivním a přínosným členem oslavujícím Krista. Věřím, že uvedeného cíle můžeme všichni společně s Boží pomocí dosáhnout a jsem již dnes vděčný za všechny, kteří se o to svým dílem pokoušejí.

Rád bych poděkoval Bohu, že jsem zde u vás narazil na spoustu ochotných a obětavých lidí, kteří žijí pro službu. Jsem rád za pravé Boží služebníky, na které se mohu v podstatě kdykoliv a s čímkoliv obrátit a oni mě neodmítnou, nýbrž se snaží z celého srdce a ze všech svých sil být nápomocní. Toto vůbec nepovažuji za samozřejmé a jsem za vás všechny Bohu vděčný stejně jako jsem vděčný i za pěkné chvíle, které jsem společně s vámi prožil na sborových akcích a dovolených.

Přeji vám do budoucnosti hojné Boží požehnání a radost ze společného života. Kéž každý, kdo mezi nás přichází, chodí s nadšením pro společenství a Boží dílo.

*Váš kazatel
Petr Rohan*

Marek Harastej

(2004 - 2012)

Milé sestry a bratři,

prožil jsem v Brně na Střední krásnou část života, na kterou velice rád vzpomínám a sbor Brno - Střední vždy bude mému srdci blízký. Máte ve svém středu skvělé lidi. Zbožné, laskavé, chytré, schopné. Mám Vás rád a je mi s Vámi dobře.

Do dalších let bych Vám popřál odvahu uchovat si svou otevřenost. Stále noví lidé, jiné kultury, lidé, kteří sborem pouze "procházejí" z důvodu studia či práce jsou velké výzvy, pro společenství sboru někdy ne zcela jednoduché. Zůstaňte otevření pro lidi, kteří přicházejí a přijměte je do své sborové rodiny.

Ať Vám Pán Bůh žehná.

Marek Harastej

Jan Havelka

(2012 - 2016)

Milé sestry a bratři ze sboru Brno-Střední,

s celou svou rodinou Vás zdravím při příležitosti jubilea 110 let od založení sboru. Vzpomínám na děkovnou bohoslužbu při stoletém výročí. Jako by to bylo nedávno. Ale čas rychle letí a dalších deset let je za námi.

V krátkosti zavzpomínám na moje čtyřleté působení u Vás. Jako velkou přednost vnímám, že jsem mohl začít svoji kazatelskou službu ve svém domovském sboru. Nastoupil jsem na podzim roku 2012 jako studentský kazatel a odcházel jsem v létě 2016. Kromě práce studentského kazatele jsem ve Vašem sboru také vykonával nástupní praxi (nejprve pod br. Janem Dymáčkem a poté pod br. Vlastimilem Fürstem).

Během této doby jsem se věnoval především mladým lidem v rámci křesťanské studentské organizace INRIroad. Vzpomínám na nejrůznější aktivity a akce od modlitebních skupinek a mládeží až ke studentským bohoslužbám a letním dovoleným. Poslední dva roky mého působení lemovaly především biblické hodiny, ze kterých jsem měl obrovskou radost. Jsem vděčný Pánu Bohu za tento potenciál, který Brno jako studentské město mělo a stále má. Děkuji Vám všem za veškerou podporu, díky které mohlo INRIroad v Brně fungovat.

Zároveň bych Vám chtěl popřát, abyste i do budoucna zůstali otevřeným sborem pro mladé lidi. Mládežníků z církve ubývá (nejen v našich končinách, ale celosvětově) a spousta sborů stárne. Do Brna jako centra Moravy však proudí spousta lidí, což je obrovská příležitost. Přeji Vám, abyste se nebáli udělat i nějaké změny, pokud to bude potřeba.

Často se stává, že jsme to právě my věřící lidé, kteří brání lidem (ať už vědomě nebo nevědomě) v přístupu k Pánu Bohu. A to je velice špatně. Je důležité, aby naše modlitebny byly naopak místem, kde se lidé mohou s Bohem setkávat a budovat s ním vztah. Nebraňme lidem (všech věkových kategorií) v přístupu k Bohu, ale naopak jim v tom pomáháme. To je moje přání i pro Váš sbor. Věřím, že se Vám to s Boží pomocí daří a bude dařit i do budoucna.

*"Jednejte moudře ve styku s okolním světem a využijte čas vám svěřený.
Vaše slovo ať je vždy laskavé a určité; ať víte, jak ke komu promluvit."
(Korintským 4:5-6)*

*Boží požehnání a moudrost celému sboru přejí
Honza, Lenička, Viktorka a Barunka Havelkovi*

Martin Turčan

(2016 - 2019)

Mal som tú česť pôsobiť v zbere Brno Střední ako kazateľ v nástupnej praxi a zároveň ako študentský kazateľ INRIroad v rokoch 2016 až 2019.

Toto nedávne a nedlhé obdobie mám, pochopiteľne, ešte v živej pamäti (a s trochou nadsadenia môžem povedať, že vďaka pandémie, ktorá pripomínala dlhší "zimný spánok", som teraz "po prebudení sa" ešte stále jednou polkou mysle v Brne). Krajší úvod do kazateľstva som si snád ani priat' nemohol. Dostala sa mi prednosť prísť do dobre fungujúceho zboru, dobre fungujúcej skupiny študentov a k veľmi dobrému vedúcemu nástupnej praxe, Vlastíkovi Fürstovi. Požehnaním pre mňa boli študentské bohoslužby, stolčeková evanjelizácia, skupinky i bežné soboty v zbere. S láskou spomínam na aktívnych členov, ktorí zbor vždy posúvali dopredu (menovite najmä na Jendu Poláška, Petra Zahradníka, Tomáša Pokorného, Martu Kašparovú, rodinu Micháلكovú; a samozrejme tiež ďalších - napríklad na neopomenuteľného Jarka Raisera či na "bratra spoluprávníka" Pavla Ranziho).

Zbor Brno Střední je v mojich očiach vyváženým zborom (řekněme, "zdravě středním"); i keď, samozrejme, každý zbor má svoje silné a slabé stránky). Či už si to uvedomuje alebo nie, v istom zmysle je vlastne "výkladnou skriňou" československého adventizmu (je najväčším zborom v najväčšom združení, patrí medzi najstaršie zbory československej únie a nachádza sa priamo v jej srdci). Prajem mu teda, aby ňou bol vždy v čo najlepšom svetle. Autentická duchovnosť

*a osobné odovzdanie jednotlivcov, ktorí ho tvoria, je toho esenciálnym predpokladom.
Preto nech je každý z Vás, drahí Středňáci, blízko Pánu Bohu a nech Vás vedie!*

Martin Turčan

Srdečne Vás pozdravujem s manželkou Betty a synom Brunom.

Tomáš Harastej

(2019 - 2021)

Moje působení v Brně jako kazatele bylo velice krátké. Měl jsem to štěstí, že jsem potkal samé dobré lidi, přátelství, pochopení a vůli spolupracovat. Na Brno obecně, sbory a mládež mám samé dobré vzpomínky a spoustu krásných zážitků.

Lidem v brněnském sboru přeji, ať jim Bůh žehná v jejich životech, radostech i starostech. Ať se nikdy nepřestaneme ptát na Boží vůli a jeho cestu pro nás. Bůh je úžasný a jeho milosrdenství je věčné.

*S úctou k Bohu a také i k Vám všem
Tomáš Harastej*

Daniel Stehlík

(2021 - ...)

Milé sestry, milí bratři,

je pro mě zvláštní pocit psát vzpomínkový dopis, který by charakterizoval mé působení. Ne, že by nebylo na co vzpomínat, ale především proto, že mé místní působení ještě trvá. Z kolegů kazatelů jsem zde v Brně nejkratší dobu, a tak by se mohlo zdát, že mých zkušeností nebude mnoho. Nehledě ovšem na zkušenosti, poznal jsem, tady na Střední, že tento sbor je aktivní, má rád Boha a nebojí se svou víru a své hodnoty sdílet se svým okolím. Navzdory posledním letům, kdy jsme byli okolnostmi donuceni se přizpůsobit, jsem viděl, jak sbor roste, možná že ne úplně početně, ikdyž dětí přibývá opravdu mnoho, ale především duchovně. Kladli jsme si otázku, jak covidové období "přežijeme", když se nebudeme moci scházet. Přežili jsme, a nejen to.

Pozoruji, jak je sbor nadšený do nových aktivit, jak se lidé chtějí zapojovat a podílet na Božím díle. Vidím, jak se vzájemně obohacujeme, jak slovy apoštola Pavla, mezi námi zůstává bratrská láska.

A zároveň to je i mým přáním. Aby nám tato láska vydržela, abychom se dále mohli vzájemně obohacovat, být si oporou v dobách zlých i dobrých. Přeji nám, abychom mohli naplňovat verše z Římanům 12. kapitoly (verše 9-12):

*„Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému.
Vroucně se navzájem milujte bratrskou láskou,
v prokazování úcty předcházejte jeden druhého.
V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu.
V naději se radujte, v soužení buďte trpělí, v modlitbě vytrvalí.“*

Amen.

Daniel Stehlík